

شرق

روزنامه

www.sharghdaily.ir

پنجشنبه ۱۳ خرداد ۱۴۰۰ • ۲۲ شوال ۱۴۴۲ • ۳ ژوئن ۲۰۲۱

سال هجدهم • شماره ۴۰۱۸ • ۱۲ صفحه

اذان ظهر تهران ۱۳:۰۲ • اذان مغرب ۲۰:۳۷

اذان صبح فردا ۴:۰۴ • طلوع آفتاب ۵:۴۹

fardashargh@gmail.com

روزنامه‌رو

پلیس اسب‌سوار هندی برای آگاهی‌رسانی درباره خطرات کرونا کلاه ایمنی ویروس بر سر گذاشته است. عکس: Mahesh Kumar-AP

کودکی

جنگی که هنوز تمام نشده‌است

چند روز پیش بود که نیویورک‌تایمز عکس ۶۷ کودک فلسطینی را که در جریان حملات شدید موشکی اسرائیل به غزه کشته شده بودند، منتشر کرد؛ در همین روزها هاآرتص هم عکس این کودکان را در صفحه اول خود منتشر کرد. روزنامه اسرائیلی هاآرتص، عکس ۶۷ کودک فلسطینی را که در حمله اخیر اسرائیل به غزه، جان باختند در صفحه اول خود منتشر کرد. این روزنامه چپ‌گرا در

کنار عکس این ۶۷ کودک که در غزه کشته شدند نوشت: این هزینه جنگ است. در کنار عکس نیز داستان زندگی هر کودک و نام و نام خانوادگی و مشخصات آنها نیز نوشته شد. این اقدام با اعتراض شمار زیادی از نمایندگان تندروی پارلمان اسرائیل روبه‌رو شد. یک نماینده تندروی اسرائیلی به نام «بتسلئیل سموترینش» از حزب «صهیونیسم دینی» در سخنانی انتقادآمیز گفت که این اقدام به معنی کم‌کردن راه است. او با انتشار توییتی، هاآرتص را

برج‌های کودکی‌اش طرح پیشنهادی کودکان

ارائه دهنده خدمات درمانی فوق تخصصی برای کودکان زیر ۱۸ سال مبتلا به بیماری های قلبی، ارتوپدی و ترمیمی بدون در نظر گرفتن دین ، نژاد و ملیت

درمان بیش از ۱۳۸۰۰ کودک بیمار

در حال ساخت و بهره برداری

بیمارستان ۵۴۰ تخت خوابی فوق تخصصی کودکان زنجیره امید

www.zanjirehomid.com

۰۲۱-۲۲۷۴۷۶۸۱

آدرس : میدان تجریش . خیابان فناخسرو . پلاک ۳۱

تحلیل

روزگار مخالفت

صادق زیباکلام

سال ۹۲ وقتی آقای روحانی پیروز شد، شما هیچ کدام‌تان در ایران نبودید اما بگذارید من شمه‌ای از پیشرفت‌هایی که در نتیجه انتخاب آقای روحانی و دولت اولش به وجود آمد، برایتان بیان کنم. بعد از اعتراضات خرداد ۸۸ و با توجه به اینکه دانشجویان در آن اعتراضات نقش مهمی داشتند بسیاری از فعالان جنبش دانشجویی بازداشت شدند. کمترین مجازاتشان محرومیت از تحصیل بود. بسیاری ستاره‌دار شدند. همچنین فعالیت دانشجویی هم در دانشگاه‌ها به حالت تعلیق درآمد. شخصا شاهد بودم که در اتاق‌های شکل‌های دانشجویی همچون انجمن اسلامی دانشکده حقوق علوم سیاسی لاک و مهر شد. فضای مطبوعاتی کشور هم بعد از ۸۸ بی‌شابهت به وضعیت دانشگاه‌ها نبود. در مهر سال ۹۲ و در نتیجه انتخاب آقای روحانی تغییرات زیادی در کشور به وجود آمد. تشکلهای دانشجویی مجددا فعال شدند. صدها دانشجوی ستاره‌دار مجددا به دانشگاه بازگشتند و فضای مطبوعات آزادتر شد. همچنین سیاست خارجی ایران به سمت‌وسوی تنش‌زدایی پیش رفت. مذاکرات جدی بر سر مسئله هسته‌ای آغاز شد که منجر به برجام شد. وضعیت اقتصادی هم بهبود قابل ملاحظه‌ای پیدا کرد. در دوران آقای احمدی نژاد در چهار سال دوم ایشان رشد اقتصادی کشور به منفی چهار یا پنج رسیده بود. آن رشد منفی طی چهار یا پنج سال تبدیل شد به رشد سه یا چهار درصدی مثبت. شما اگر جای صادق زیباکلام می‌بودید چهار سال بعد که انتخابات ۹۶ صورت می‌گرفت و با توجه به تغییرات مثبتی که در دور اول انتخاب آقای روحانی به وجود آمده بود، چه می‌کردید؟ آیا غیر از این بود که با تمام وجود سعی می‌کردید که مجددا روحانی را انتخاب کنید؟ و این دقیقا کاری بود که بنده و بسیاری انجام دادیم. برای همین هم بود که انتخابات سال ۹۶ انتخابات پرشوری بود. صف‌های طولانی رای و گروه‌های زیادی که دیگران را به رأی‌دادن تشویق می‌کردند. این پدیده به‌خصوص در مناطق شمال شهر تهران بسیار چشمگیر بود. کم نبودند کسانی که دو، سه ساعت بیشتر در صف‌ها مانده بودند و منتظر تا بتوانند رای بدهند. عمده کسانی که شاید تا آخرین لحظه و آخرین ساعت مردم بودند که بالاخره رای بدهند یا ندهند هم به این نتیجه رسیدند که رای‌دادن می‌تواند تغییری به وجود آورد. آن‌گونه که امثال صادق زیباکلام می‌گفتند. اما آنچه اتفاق افتاد در چهار سال دوم آقای روحانی همچون آب سردی بر پیکر اصلاح‌طلبان بود. هیچ‌کدام از امیدها، انتظارات و توقعات آن ۲۴ میلیون رای‌دهنده در دولت بعدی آقای روحانی تحقق نیافت. اینکه چرا این اتفاق افتاد خود حدیث دیگری است. اما پرسش اینجاست که آیا ما باید علم غیب می‌داشتیم و می‌گفتیم که پیشرفتی در دور دوم ریاست‌جمهوری ایشان صورت نخواهد گرفت و در حقیقت بهتر است که در انتخابات شرکت نکنیم؟ اتفاقا درستی و صداقت دستکم شماری از اصلاح‌طلبان از اینجا هویدا می‌شود. زمانی که متوجه شدند با انتخاب، چه در بخش نمایندگان مجلس و چه خود قوه مجریه گامی به جلو برداشته نمی‌شود صادقانه آن را با مردم در میان گذاشتند.

تجربه دیگران

افغانستان و موج دیگر کرونا

بهداشت افغانستان نتایج ارزیابی میزان مبتلایان را نشر کرد که بر اساس این ارزیابی، ۳۱.۵ درصد از جمعیت حدود ۳۳میلیونی افغانستان به کرونا مبتلا شده‌اند که به گفته وزارت بهداشت، کل مبتلایان به ۱۰ میلیون نفر می‌رسید. این وزارت شمار جان‌باختگان را اعلام نکرد و گفت که قرار است آمار دقیق‌تری ارائه شود؛ اما بی‌بی‌سی به اطلاعاتی دست یافته که در این ارزیابی وزارت بهداشت افغانستان پیش‌بینی شده بود که تا آخر سال ۲۰۲۰ میلادی بیشتر از ۶۹ درصد جمعیت به این ویروس مبتلا و آمار جان‌باختگان به ۲۰ هزار نفر خواهد رسید. این آمار رسماً نشر نشد. هفته گذشته هم وزارت بهداشت افغانستان اعلام کرد برای جلوگیری از گسترش ویروس کرونا و کنترل وضعیت افغانستان، تمام مکاتب (مدرسه‌ها)، مراکز آموزشی و دانشگاه‌های این کشور در ۱۶ ولایت را تا دو هفته دیگر تعطیل کرده است. وحید مجروح، سرپرست وزارت بهداشت افغانستان از همکاری نکردن مردم شکایت کرد و گفت «هرچند جز انتقاد هرگز برای شنیدن پیام، خواهش، تقاضا و هشدار، گوش شنوایی نیافته‌ایم، ولی باز هم هشدار». او با اشاره به ثبت ۹۷۷ مورد جدید ابتلا به کرونا در یک روز در این کشور گفته بود: «در موج اول کرونا، زیادترین تعداد واقعات مثبت در یک روز، ۹۱۵ واقعه ثبت‌شده بود؛ حالا انتخاب با شماست، کلید حفاظت از سلامت خود، خانواده و جامعه، در اختیار خود شماست. تا حد ممکن در خانه بمانید، فاصله اجتماعی را رعایت کنید، ماسک بپوشید و دستانتان را با آب پاک و صابون بشویید». بعد از شیوع اولین موج کرونا در افغانستان میزان کل مبتلایان بر اساس آمار رسمی در این کشور به بیشتر از ۷۳ هزار نفر رسیده‌اند. شمار کل جان‌باختگان نیز دوهزارو ۹۲۴ هزار نفر اعلام شده است. اواخر تابستان سال ۱۳۹۹ بعد از موج اول کرونا، وزارت

اتفاق

«هشتاد و دو میلیون»

خاطره تاریخی

به بهانه نمایش آثار ۵۰کارتنیست

درگالری ثالث

شروین پاشایی

• زنده‌نگه‌داشتن هر ذره‌ای از هنر، کاری بسیار دشوار است و هر انسانی که در این مسیر تلاش می‌کند، کارش ستودنی و ارزشمند است؛ رویداد «هشتاد و دو میلیون» به همت و تلاش آروین (داود احمدی‌مونس) برگزار شد که طبعاً با وجود ویروس همه‌گیر، سختی‌هایش دوجندان شرایط عادی بوده، بنابراین قطعاً تلاش او ارزشمند و قابل‌احترام است.

کاریکاتور برای بیشتر ما نامی آشناست، حتی اگر کمترین شناختی نسبت به هنر، به‌خصوص به این هنر داشته باشیم، با دیدن یک نقاشی فانتزی و گاه خنده‌دار از یک چهره، بلافاصله واژه کاریکاتور در ذهن‌مان به صدا درمی‌آید و اگر شناخت بیشتری داشته باشیم، می‌دانیم که عمیق‌ترین و تلخ‌ترین واقعیت‌های دنیای بشری می‌توانند با زبانی طنز به تصویر تبدیل شود، کاریکاتور هم مثل تمام هنرهای دیگر موجودی زنده است و در هر گوشه‌وکنار این دنیا از زمان تولدش تاکنون تلاش کرده در مسیر تکاملش حرکت کند و

زبان جهان معاصر خود باشد. کاریکاتورهایی که در رویداد هشتاد و دو میلیون کنار هم جمع شده‌اند، از دو منظر حاضر اهمیت‌اند. از یک سو، می‌توان از کهنه‌کارترین کارتنیست‌ها و کاریکلمتوریست‌های ایرانی در این رویداد اثری دید - چه آنها که در این جهان نینسند و چه آنهايي که هستند- تا آثار جوان‌ترین کارتنیست‌های ایران. از سویی دیگر، آثار موجود در این رویداد، مجموعه‌ای است از کاریکاتورهایی ایرانی دهه ۴۰ تا حوالی دهه ۸۰ خورشیدی، هرچند تاریخ امضای تعدادی از این آثار به ما می‌گویند که قطعاً پس از ۱۳۸۰ خلق شده‌اند تا همین امروز.

پس اگر به تاریخچه تصویری کاریکاتور در ایران علاقه‌مندید، این بهترین فرصت است تا به سال‌های گذشته برگردید و از خاطره‌بازی در حال‌وهوای آن روزگار، مخصوصاً دوران شعار

گفت‌وگوی تمدن‌ها لذت ببرید.

ناگفته نماند، معنایی که در تعدادی از این آثار می‌توان یافت تاریخ مصرف ندارند و در طول تاریخ بشریت به شکل‌های متفاوت بیان شده و همیشگی‌اند، اما آنچه در بیشتر آثار دیده می‌شود، از سال ۱۳۸۰ جلوتر نیامده و تکنیک‌ها و تصویرسازی‌های فضايي که از استادان پیشین به نسل بعد رسیده، درحال تکرار است، درواقع نوآوری‌ای که باید حاصل فرزندان عصر حاضر باشد، به چشم نمی‌آید و انگار سوزّه‌ها و عنصرهای تصویری در یک زمان متوقف شده و بازتولید می‌شوند -دقیقا از همان زمانی که تکنولوژی هرروز با سرعت بیشتری در حال حرکت بوده و هست و امروز تبدیل به امر جدایی‌ناپذیر زندگی‌ها شده و در تمام ابعاد جهان معاصر ما، به درست یا به غلط، بسته به انتخاب خودمان، حضور دارد- در آثار ارائه‌شده در رویداد هشتاد و دو میلیون از معاصربودن خبری نیست، حتی از نیم‌نگاهی سطحی به عناصر عصر دیجیتال و جهان تکنولوژی هیچ‌چیز نمی‌توان یافت و نمی‌توان باور کرد که این آثار در ۲۱سالی که از قرن ۲۱ گذشته است، خلق شده باشند؛ گویی تمام فرم‌ها و خطوط‌هوظ هم‌صدا با هم می‌گویند: زنده‌باد گذشته! باین‌حال ما امید داریم که این اولین رویداد طراحان طنز و کاریکاتور قرن، نقطه آغاز طراحان پیش‌رو باشد برای به‌تصویرکشیدن و معنادادن و متعاکردن زندگی در قرن معاصر. در این رویداد آثاری خواهید دید از مرتضی آذرخیل، علیرضا ابوسعیدی، مهدی احمدیان، هانی انصاری، صادق باقری، محمدعلی بنی‌اسدی، آناهیتا بنی‌اسدی، صفا بنائی، مجاهده پورشمسیان، یحیی تدین، الییا تهمتنی، هادی حیدری، مرضیه خانی‌زاده‌پایانه، کلمحمد خداوردی‌زاده، احمدرضا دالوند، کامییز درم‌پخش، کیان رادپویان، علی رانمند، اردشیر رستمی، کیارش زندی، آوید سلیمان‌پور، پرویز شاپور، مسعود شجاعی‌طباطبایی، داود شهیدی، عمران صلاحی، محمدرفع ضیایی، لاله ضیایی، مسعود ضیایی‌زردخوشی، احمد عربانی، جواد علیزاده، مهدی فرد، بابک قراگزلو، مهرناز کافی، حسن کریم‌زاده، مهدی کریمزاده، پرویز کلانتری، کیومرث کیاست، نگار متولئی، فیروزه مظفری، آپدین محبویی‌کیا، اردشیر محمصص، مهدی معتضدیان، علی میرایی، سعید نوروزی، محسن نوری‌نجفی، احسان نوری‌نجفی، زینب نیکچه، پانته‌آ واعظنیا و آروین هشتاد و دو میلیون تا ۱۸ خرداد ۱۴۰۰ در گالری ثالث پابر جاست.